

[Finansministeren]

Derudover mente hr. Poul Schlüter, at regeringen også var svækket af en forøgelse af skønnet over drifts-, anlægs- og udlånsunderskuddet for 1982 på 7 mia kr. Selv om vi betragter underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet med meget stor alvor, så vil jeg dog sige til hr. Poul Schlüter, at jeg tror, det bliver svært at få regeringen til at føle, at den er meget svækket på grund af ændret afregning til kommunerne af kildeskat og andre ændringer i skønnene over en række indkomstposter i de nærmest forudgående år, der har måttet ændre skønnet for 1982. Vi betragter det med alvor, det er ikke noget, vi negligerer, men at gøre det til et større politisk ansvar for regeringen synes jeg var lidt for meget af det gode. Den sidste forhøjelse af skønnet for statens underskud skyldes svigtende indtægter og ikke øgede udgifter.

Denne stigning i de statsfinansielle underskud er ikke noget, der er enestående for Danmark. Det er jo noget, der gælder for praktisk taget alle andre lande, og dertil kommer, at det i vidt omfang er udtryk for en automatisk og i nogen udstrækning også uundgåelig virkning af konjunkturedgangen. Jeg kan til illustration sige, at ser vi isoleret på de poster, som er påvirket af konjunkturudviklingen, ser vi, at 1981-budgettet forværres med 10-15 mia kr. alene af denne årsag i forhold til 1980, og herudover skyldes ca. 2 mia kr. fremme af produktion og beskæftigelse under forskellige former.

Som sagt betragter vi udviklingen i statsfinansierne med stor alvor, men vi må advare imod en politik, som flere har gjort sig til talsmænd for i dag, med meget kraftige nedskæringer. Vi har, som jeg sagde det før, allerede gennemført betydelige besparelser, og de traditionelle offentlige serviceområder har allerede måttet holde for i vidt omfang, men så kraftige nedskæringer, som nogle borgerlige partier har foreslået, vil blot medføre, som vi har sagt det mange gange, en voldsom forøgelse af ledigheden. Det er uacceptabelt, og det formindsker jo kun underskuddet i meget begrænset omfang på grund af de negative virkninger, det har på beskæftigelsen.

Hr. Palle Simonsen og hr. Christophersen spurgte i tilknytning til dette emne, om regeringen afviser besparelser. Det kan jeg svare nej til. Man kan også se af den tidligere regerings økonomiske politik, at vi ikke afviser at gennemføre offentlige besparelser; det

gælder fortsat. Men vi afviser besparelser, som har social slagside, og vi afviser besparelser, som virker negativt på beskæftigelsen.

I den forbindelse siger hr. Christophersen, at det er jo egentlig også mere interessant at få at vide, om regeringen afviser principielle ændringer i udgiftspolitikken. Det gør vi heller ikke. Men vi afviser det angreb på væsentlige dele af velfærdssamfundet, som den hedengangne VK-plan indeholdt. Jeg vil da gerne føje til, at vi har selv gennemført principielle ændringer i udgiftspolitikken, men det var ikke ændringer, som ramte de økonomisk svageste grupper i samfundet. Det var til gengæld principielle ændringer, som partiet venstre bekæmpede med næb og kløer. Jeg vil gerne sige, at i den forbindelse forekom det mig ikke, at venstre ydede nogen hjælpssom indsats i henseende til en mere fordomsfri vurdering af udgiftspolitikken.

Vi afviser altså ikke besparelser, men vi kan ikke spare os til balance på statsfinansierne, og vi kan heller ikke beskatte os til balance. Der er kun én holdbar vej, og det er en øget produktion og eksport og dermed øget beskæftigelse, og det er jo netop det, der er kernen i det økonomiske handlingsprogram.

Jeg skal ikke her komme yderligere ind på det fremsatte finanslovsforslag for 1982; det er nærmere omtalt i den budgetoversigt, der er fremlagt for folketinget. Jeg vil kun nævne, at vi ikke på nuværende tidspunkt har haft mulighed for at indarbejde virkningerne af forslaget om en forstærket indsats for beskæftigelsen i finanslovsforslaget, men regeringen vil vende tilbage med en samfundsøkonomisk og statsfinansiell vurdering af disse initiativer, når forslagene er klar til at blive vurderet i deres helhed.

Både hr. Niels Helveg Petersen og hr. Poul Schlüter, og jeg tror også hr. Christophersen, gjorde gældende med forskelligt ordvalg, at regeringens levetid bliver kort, hvis den forsøger at gennemføre udgiftskrævende lovgivning til den ene side i salen og forsøger at hente indtægterne i den anden side. Det er jeg ganske enig i. Det har jeg aldrig nogen sinde troet kunne lade sig gøre, og det er aldrig indgået i regeringens forestillingsverden. Derfor vil jeg gerne sige i anledning af de bemærkninger, der er gjort herom, at regeringen vil forsøge at tilrettelægge arbejdet på en sådan måde, at der bliver den fornødne sam-